

2) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 20.6.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston / T. G. Brosnan

(Sprawa C-251/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 4 ust. 3 lit. a) oraz art. 13 część B lit. g) — Zwolnienie dostaw budynków lub ich części, wraz gruntem, na którym stoją, innych niż określone w art. 4 ust. 3 lit. a) — Zasada zakazu nadużyć — Zastosowanie w braku przepisów krajowych transponujących tę zasadę — Zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań]

(2018/C 022/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Strona przeciwna: T. G. Brosnan

Sentencja

- 1) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że niezależnie od środka krajowego nadającego jej skutek w wewnętrznym porządku prawnym można ją stosować bezpośrednio w celu odmowy zwolnienia z podatku od wartości dodanej transakcji sprzedaży nieruchomości, takich jak sporne w postępowaniu głównym, dokonanych przed wydaniem wyroku z dnia 21 lutego 2006 r., Halifax i in. (C 255/02, EU:C:2006:121), i nie sprzeciwiają się temu zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 2) Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdyby transakcje sporne w postępowaniu głównym należało przekwalifikować na podstawie zasady zakazu nadużyć, te spośród owych transakcji, które nie stanowią takich nadużyć, mogą być opodatkowane podatkiem od wartości dodanej na podstawie właściwych przepisów prawa krajowego przewidujących takie opodatkowanie.
- 3) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, na podstawie pkt 75 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r., Halifax i in. (C 255/02, EU:C:2006:121), czy głównym celem transakcji spornych w postępowaniu głównym jest czy nie jest uzyskanie korzyści podatkowej, należy uwzględnić samodzielnie cel umów najmu poprzedzających sporne w postępowaniu głównym transakcje sprzedaży nieruchomości.
- 4) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że dostawy nieruchomości, takie jak te w postępowaniu głównym, prowadzą do uzyskania korzyści podatkowej sprzecznej z celem właściwych przepisów szóstej dyrektywy 77/388/WE, jeżeli nieruchomości te, przed ich sprzedażą na rzecz osób trzecich, nie były jeszcze przedmiotem faktycznego użytkowania przez ich właściciela lub najemcę. Do sądu odsyłającego należy ocena, czy jest tak w sporze w postępowaniu głównym.

- 5) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że znajduje ona zastosowanie w sytuacji takiej jak sporna w postępowaniu głównym, która dotyczy ewentualnego zwolnienia z podatku od wartości dodanej transakcji dostawy nieruchomości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus – Finlandia) – postępowanie wszczęte przez A Oy

(Sprawa C-292/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Podatki bezpośrednie — Podatek dochodowy od osób prawnych — Dyrektywa 90/434/EWG — Artykuł 10 ust. 2 — Wniesienie aktywów — Stały zakład niebędący rezydentem przeniesiony w ramach operacji wniesienia aktywów do spółki przejmującej również niebędącej rezydentem — Prawo państwa członkowskiego spółki przekazującej do opodatkowania zysków lub zysków kapitałowych tego zakładu wynikających z wniesienia aktywów — Uregulowanie prawa krajowego przewidujące natychmiastowe opodatkowanie już w roku przeniesienia zysków lub zysków kapitałowych — Pobór należnego podatku jako wpływu roku podatkowego, w którym operacja wniesienia aktywów miała miejsce)

(2018/C 022/13)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

A Oy

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w wypadku gdy spółka będąca rezydentem przenosi w ramach operacji wniesienia aktywów stały zakład niebędący rezydentem do spółki również niebędącej rezydentem, po pierwsze, przewiduje natychmiastowe opodatkowanie zysków wynikających z tej operacji, i po drugie, nie uprawnia do odroczonego poboru należnego podatku, podczas gdy w analogicznej sytuacji krajowej takie zyski kapitałowe podlegają opodatkowaniu dopiero przy zbyciu wniesionych aktywów, w zakresie w jakim uregulowanie to nie pozwala na odroczonego pobór takiego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. / Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-308/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 12 ust. 1 i 2 — Artykuł 135 ust. 1 lit. j) — Czynności podlegające opodatkowaniu — Zwolnienie dostaw budynków — Pojęcie „pierwszego zasiedlenia” — Pojęcie „przebudowy”]

(2018/C 022/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny